

dømmende myndighed, vil formuleringen af kommissoriet og formålet med og baggrunden for undersøgelsen indebære, at konklusionerne i realiteten vil blive opfattet som en dom over de involverede embedsmænd. Involverede embedsmænd forhindres i at rense sig, fordi møderne er lukkede, og kommissionens konklusioner, der måtte efterlade tvivl, vil fortsat stemple embedsmænd og efterlade en uafklaret mistanke, medens de pågældende i en egentlig straffesag kunne renses for ministerens mistanke gennem en frifindelsesdom.

Venstre og Det Konservative Folkeparti finder heller ikke, at retssikkerheden tilgodeses ved kommissionens sammensætning. Historikere er ikke trænet i at foretage retlige vurderinger og bevisafvejning.

Venstre og Det Konservative Folkeparti finder endvidere, at retssikkerheden svækkes, fordi bisiddernes beføjelser er stærkt begrænset sammenlignet med mulighederne for beskikkede forsvarere i straffesager. Bisidderne er i vidt omfang afskåret fra at overvære afhøringer af andre, hvilket stærkt svækker bisiddernes mulighed for at varetage egne klienters interesser. Denne skævhed forstærkes af bisiddernes begrænsede mulighed for aktindsigt, jf. svar på spørgsmål nr. 51, optrykt som bilag til betænkningen. Denne skævhed forekommer endnu mere bemærkelsesværdig sammenlignet med den omstændighed, at Justitsministeriets embedsmænd i 18. maj-undersøgelsen løbende har kunnet modtage f.eks. retsbøger også om andres forklaringer, jf. ministerens svar på spørgsmål fra Margrete Auken, S 563, optrykt som bilag til betænkningen.

Da der er tale om en undersøgelse rettet mod en afgrænset identificerbar gruppe embedsmænd, som alle ikke mindst på grund af ministerens offentligt fremsatte sigtelser er under mistanke for strafbart eller pligtstridigt forhold, finder Venstre og Det Konservative Folkeparti det forkasteligt, at bisidderne forhindres i at yde kvalificeret bistand. Et lignende regelsæt i retsplejeloven ville formentlig indebære en tilside-sættelse af Menneskerettighedskonventionens artikel 6.

Venstre og Det Konservative Folkeparti finder heller ikke, at spørgsmålet om, hvorvidt embedsmændene fritages for tavshedspligten ved samtaler med bisidderne, er afklaret, og finder det aldeles utilfredsstillende, at en embedsmand kan komme i den situation, at han på grund af tavshedspligten ikke fuldt ud kan give sin bisidder de oplysninger, der måtte være nødvendige for, at bisidderen kan varetage klientens interesser.

Om sammensætningen af kommissionen henleder Det Konservative Folkeparti specielt opmærksomheden på svar på spørgsmål nr. 14 og svar på spørgsmål nr. 112, optrykt som bilag til betænkningen. Heraf fremgår det, at personer, der i den offentlige debat har tilkendegivet deres opfattelse af de spørgsmål, der skal undersøges, er udelukket fra at være medlem af kommissionen. Venstre og Det Konservative Folkeparti bemærker, at det hermed kan være vanskeligt at finde kvalificerede historikere.

Om de særlige habilitetsproblemer for advokater henvises til svar på spørgsmål 111, optrykt som bilag til betænkningen.

Da undersøgelsen omfatter Justitsministeriet om end ikke direkte – hvilket er en fejl – men da Justitsministeriet ikke blot har instruktionsbeføjelse over for PET, men der netop, hvor det drejer sig om PET's arbejde, har været en løbende nær kontakt mellem Justitsministeriet og PET, går Venstre og Det Konservative Folkeparti ud fra, at ministeren ikke vil udpege jurister, der har været ansat i Justitsministeriet.

Afslutningsvis ønsker Venstre og Det Konservative Folkeparti generelt om udvalgsarbejdet med lovforslaget at anføre følgende: Det har i høj grad vanskeliggjort udvalgets arbejde med lovforslaget, at Justitsministeriet med hensyn til udvalgets spørgsmål generelt har været måneder om at svare. Som eksempel kan nævnes, at ministeriet den 25. november 1998 på bilag 22 blev bedt om at bekræfte et forlydende i Berlingske Tidende om, at PET har udvidet antallet af ansatte med 60 procent i forhold til 1989. Svaret forelå mere end 5 måneder senere, den 3. maj 1999, jf. bilag 59. Venstre og Det Konservative Folkeparti ønsker at kritisere den ringe betjening af udvalget og finder, at denne adfærd er helt i strid med de målsætninger, der er aftalt mellem Folketingets Udvalg for Forretningsordenen og statsministeren. De sene svar efterlader også det indtryk, at regeringen ikke selv har været særlig interesseret i at få forslaget fremmet.

Særligt om regeringens ændringsforslag udtaler Venstre og Det Konservative Folkeparti utilfredshed med, at ændringsforslagene er stillet på et tidspunkt, hvor Folketinget kun har 8 arbejdsdage tilbage. Det sene tidspunkt gør offentlig-hedsprocessen illusorisk. Da ændringsforsla-

Særligt om regeringens ændringsforslag udtaler Venstre og Det Konservative Folkeparti utilfredshed med, at ændringsforslagene er stillet på et tidspunkt, hvor Folketinget kun har 8 arbejdsdage tilbage. Det sene tidspunkt gør offentlig-hedsprocessen illusorisk. Da ændringsforsla-